

“25.12.2025 tarihli ve 33118 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren 7571 sayılı Türk Ceza Kanunu ile Bazı Kanunlarda ve 631 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun 12. maddesi ile 26/9/2004 tarihli ve 5235 sayılı Adli Yargı İlk Derece Mahkemeleri ile Bölge Adliye Mahkemelerinin Kuruluş, Görev ve Yetkileri Hakkında Kanunun 12. maddesinin birinci fıkrasında yer alan “nitelikli dolandırıcılık (m. 158),” ibaresi madde metninden çıkarılmış ve "Nitelikli Dolandırıcılık (TCK m.158) asliye ceza mahkemelerinin görevine alınmıştır.

Yine 25.12.2025 tarihli ve 33118 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren 7571 sayılı Türk Ceza Kanunu ile Bazı Kanunlarda ve 631 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun 13. maddesi ile 5235 sayılı Kanuna “GEÇİCİ MADDE 7- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte ağır ceza mahkemelerinde görülmekte olan davalarda veya istinaf ya da temyiz kanun yolu incelemesinde bulunan dosyalarda nitelikli dolandırıcılık (m. 158) suçlarına bakan mahkemenin görevinin bu maddeyi ihdas eden Kanunla değiştiği gerekçesiyle görevsizlik veya bozma kararı verilemez. Bu davalara kesin hükümle sonuçlandırılncaya kadar bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önceki göreve ilişkin kurallara göre bakılmaya devam olunur.” şeklinde geçici madde eklenmiş ve yalnızca derdest olan dosyalar yönünden nitelikli dolandırıcılık suçlarında görevsizlik kararı verilemeyeceği hüküm altına alınmıştır.

Mahkememizde görülmekte olan 2026/70 Esas sayılı dosyasını ikame eden iddianamede suç tarihinin 2024 ve 2025 yılları olduğu, bu nedenle davanın suç tarihi itibarıyla Ankara Ağır Ceza Mahkemesine açılması gerektiği ve geçici 7. maddesinin Anayasa'nın 2., 10., 36. ve 37. maddesine aykırı olduğu kanaatindeyiz, şöyle ki;

1. Anayasanın 2. maddesinde “hukuk devleti” ilkesi devletin temel niteliği olarak düzenlenmiş, bu ilke Anayasa Mahkemesinin yerleşik içtihatlarında “eylem ve işlemleri hukuka uygun, insan haklarına saygı gösteren, bu hak ve özgürlükleri koruyup güçlendiren, her alanda adaletli bir hukuk düzeni kurup bunu geliştirerek sürdüren, Anayasaya aykırı tutum ve davranışlardan kaçman, Anayasa ve hukukun üstün kurallarıyla kendini bağlı sayan, yargı denetimine açık olan devlet” olarak tarif edilmiştir.

Mahkememiz dosyasında faillerin nitelikli dolandırıcılık suçunu işlemesi durumunda suç tarihi itibarıyla yargılanmalarının ağır ceza mahkemelerinde yapılması gerektiği; Hukuk devleti ilkesi ile bunun alt ilkelerinden olan belirlilik ve öngörülebilirlik ilkeleri uyarınca, kişinin herhangi bir suç işlediği takdirde hangi mahkemede yargılanacağını önceden bilmesi gerekmektedir. Oysaki iptali istenen madde dolayısıyla failler bir asliye ceza mahkemesinde yargılanacaktır, bunun da belirlilik ve öngörülebilirlik ilkeleriyle ve bu minvalde hukuk devleti ilkesiyle bağdaşmadığı değerlendirilmiştir.

2. Anayasanın 10. maddesinde “kanun önünde eşitlik” ilkesine yer verilmiştir. Anayasa Mahkemesinin yerleşik içtihatlarında, bu ilkenin, hukuki durumları aynı olanlar için söz konusu olup eylemli değil hukuksal eşitliği ifade ettiği, ilkenin amacının, aynı durumda bulunan kişilerin kanunlar karşısında aynı işleme bağlı tutulmasını sağlamak, ayırım yapılmasını ve ayrıcalık tanınmasını önlemek olduğu, bu ilkeyle aynı durumda bulunan kimi kişi ve topluluklar hakkında ayrı kurallar uygulanarak kanun karşısında eşitliğin çiğnenmesinin yasaklandığı belirtilmiş, ancak ilkenin herkesin her yönden aynı kurallara bağlı tutulacağı anlamına gelmeyeceği, durumlarındaki özelliklerin kimi kişi veya topluluklar için değişik kuralları ve

uygulamaları gerektirebileceği de ayrıca vurgulanmıştır. Diğer taraftan, yapılan farklı düzenlemelerin anlaşılabilir, amaçla ilgili, adil ve makul olması gerekir.

Suç tarihinde statüleri ve işledikleri suç aynı olan iki kişiden biri hakkında Anayasamızın 141/4. maddesindeki amir hüküm doğrultusunda soruşturmanın etkin ve süratli yürütülmesi nedeniyle kanun değişikliğinden önce kabul edilen bir iddianame ile fail, 5245 sayılı Kanunun 9. maddesi uyarınca -görece asliye ceza mahkemesi hakiminden daha kıdemli, üstün liyakat ve feraseti ile temayüz eden bir başkan ve en az iki üyeden oluşan ve bazı durumlarda asliye ceza mahkemelerinin verdiği kararları kaldırma yetkisine haiz itiraz mercii olan ve yine asliye ceza mahkemelerine kıyasen daha nitelikle suçlara bakmakla görevli Ağır Ceza Mahkemesinde yargılaması yapılırken, hakkındaki soruşturma daha yavaş ilerleyen ve netice itibariyle kanun değişikliği sonunda soruşturması tamamlanan diğer kimsenin yargılaması asliye ceza mahkemesinde yapılacaktır.

Ağır Ceza Mahkemelerinin Asliye Ceza Mahkemesine kıyasen üst dereceli mahkemeler olduğu, dolayısıyla üst dereceli mahkemede yapılacak yargılamanın taraflar açısından daha çok güvence arz edeceği açıktır.

Eylem tarihindeki statüleri ve işledikleri suç aynı olan kişiler hakkında yapılan bu farklı düzenlemenin, amaca uygun, anlaşılabilir ve adil olmadığı, makul bir sebebi de bulunmadığı kanaatine varılarak itiraza konu edilen ve iptali istenen maddenin Anayasada öngörülen kanun önünde eşitlik ilkesine aykırılık teşkil ettiği değerlendirilmiştir.

3. Anayasanın “kanuni hâkim güvencesi” başlıklı 37. maddesinde, hiç kimsenin kanunen tabii olduğu mahkemeden başka bir merci önüne çıkarılamayacağı belirtilmiştir. Anayasa Mahkemesi yerleşik kararlarında, bu ilkenin “tabii hakim” olarak anlaşılması gerektiğini vurgularken, ilkeyi, yasanın suçun işlenmesinden veya çekişmenin doğmasından önce davayı görece yargı yerini belirlemesi şeklinde tanımlamaktadır. Anayasa Mahkemesinin 17.7.2013 tarih ve 2012/146 E., 2013/93 K. sayılı kararında da belirtildiği gibi, tabii hâkim ilkesinin bünyesinde, kanuniliğin yanı sıra önceden belirlenmiş olmaya da yer verilmiştir.

Tabii hâkim ilkesi gereğince dosyamızdaki failer iddia olunan suçu işlediği tarihte Ankara Ağır Ceza Mahkemesi nezdinde yargılama yapılacağını bilmektedir, oysa iptali istenen geçici madde nedeniyle suç tarihi değil dosyanın derdest olup olmadığı esas alınmış, şayet değişiklikten önce dosya Ağır Ceza Mahkemesinde derdest ise görevsizlik kararı verilemeyeceği belirtilmiştir, bu hükmün mefhumu muhalifinden de anlaşılacağı üzere şayet henüz iddianame tanzim edilmemiş veya kabul edilmemiş ise yargılamanın asliye ceza mahkemesinde yapılması söz konusu olmakta ve bu hususun da Anayasamızın 37. maddesine aykırı olduğu değerlendirilmektedir.

Yukarıda ta'dat olunan nedenler ve Anayasa Mahkememizce re'sen gözetilip seçilecek diğer sebeplere istinaden, 5235 sayılı Adli Yargı İlk Derece Mahkemeleri İle Bölge Adliye Mahkemelerinin Kuruluş, Görev Ve Yetkileri Hakkında Kanun'nun geçici 7. maddesinde mündemiç "Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte ağır ceza mahkemelerinde görülmekte olan davalarda veya istinaf ya da temyiz kanun yolu incelemesinde bulunan dosyalarda nitelikli dolandırıcılık (m. 158) suçlarına bakan mahkemenin görevinin bu maddeyi ihdas eden Kanunla değiştiği gerekçesiyle görevsizlik veya bozma kararı verilemez. Bu davalara kesin hükümle sonuçlandırılıncaya kadar bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önceki göreve ilişkin kurallara göre bakılmaya devam olunur." şeklindeki kuralın ve yine 7571 sayılı yasanın yürürlük tarihine ilişkin 39/b maddesinin Anayasamızın 2., 10. ve 37. maddelerine aykırı

Esas Sayısı : 2026/36

Karar Sayısı : 2026/33

olduğundan somut norm denetimi yoluyla itirazın iptaline karar verilmesi saygılarımızla takdir ve tensiplerinize arz ve talep olunur.”